

Bemærkninger til forslaget

De foreslåede ændringer i skattelovgivning og fiskerilovgivning bør omfatte følgende:

1. Lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri med senere ændringer hjemler ret for partsrederier, aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar og andre selskaber i øvrigt til at drive fiskeri på dansk fiskeriterritorium samt til at forarbejde eller omlade fisk på dansk fiskeriterritorium eller at transportere fisk eller fiskeprodukter gennem dansk fiskeriterritorium direkte fra søen til danske landingspladser. Denne ret bør gøres betinget af, at de pågældende partsrederiers eller selskabers parthavere, indskydere eller deltagere har fiskeri som hovederhverv. Der kunne fastsættes en overgangsperiode på 5 år.

2. Lov nr. 338 af 26. juni 1975 om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer, som ændret senest ved lov nr. 322 af 10. juni 1976. Loven bør ændres således, at loven får gyldighed også i finansårene 1978 (1. april–31. december) og 1979, samt således, at opnåelse af lån i henhold til loven gøres betinget af, at ejeren af fiskerfartøjet har fiskeri som hovederhverv.

3. Reglerne om forskudsafskrivninger på skibe i lov om skattemæssige afskrivninger m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 557 af 17. november 1976. De bør ændres således, at forskudsafskrivning på fiskerfartøjer gøres betinget af, at den eller de i henhold til kontrakten berettigede har fiskeri som hovederhverv.

4. Reglerne om skattefri henlæggelser til investeringsfonds i lov om investeringsfonds, jfr. lovbekendtgørelse nr. 584 af 18. november 1975 med senere ændringer. Skattefri henlæggelse til investe-

ringsfonds vedrørende fiskerfartøjer bør fremtidig kun kunne foretages af skattepligtige personer, selskaber, foreninger, institutioner m. v., der har fiskeri som hovederhverv.

5. Det udelukkes ikke, at der i andre love m. m. kan være bestemmelser, som bør ændres ud fra samme grundsynspunkter.

Hovedprincippet bør være, at der foretages en indskrænkning af den fri adgang til fiskeriet med det formål at sikre erhvervets egentlige udøvere bedre vilkår. Der bør skelnes mellem personers og selskabers adgang til fiskerierhvervet. Som det fremgår af ovenstående, består det overordnede krav til *selskaber*, jfr. nr. 1, i, at selskaberne kun bør have adgang til fiskeri, såfremt selskabets indskydere har fiskeri som hovederhverv, hvorved kravene i nr. 2, 3 og 4 samtidig er opfyldt. For *personer* består ændringerne, jfr. pkt. 2, 3 og 4, i, at disse kun bør have adgang til de omtalte statsgaranterede lån, forskudsafskrivninger og skattefri henlæggelser, såfremt personen driver fiskeri som hovederhverv. Det er derimod ikke tanken, at personer, der ikke har fiskeri som hovederhverv, bør fratages enhver mulighed for at drive erhvervsmæssigt fiskeri. Denne forskel mellem selskaber og personer begrundes i, at der formentlig fortsat findes en del personer, der kombinerer udøvelse af erhvervfiskeri med andet erhverv, f. eks. landbrug, turisme m. fl., men hvis udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri ikke griber forstyrrende ind i erhvervets vilkår.

Det bemærkes, at forslaget er en genfremsættelse af et i folketingsåret 1975-76 fremsat forslag, se Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 6874 og 8516, tillæg A sp. 3885.